

Úroveň klíčových kompetencí dosahovaných prostřednictvím vzdělávacího obsahu	14. Hodnocení podpory rozvoje funkční gramotnosti (vědomostí, dovedností, postojů) dětí/ žáků/ studentů 15. Hodnocení úrovně vědomostí a dovedností ve vybraných předmětech, podle kurikula RVP
Výsledky vzdělávání dětí/žáků/studentů	16. Úspěšnost dětí/ žáků/studentů
Celkové hodnocení školy / školského zařízení	17. Soulad s rozhodnutím o zařazení zařízení do rejstříku škol a školských zařízení 18. Zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví dětí, žáků a studentů 19. Účelnost využívání zdrojů a prostředků při realizaci ŠVP 20. Dodržování zásad a cílů školského zákona, zejména rovného přístupu při realizaci ŠVP 21. Dodržování stanovených pravidel pro hodnocení výsledků dětí/žáků/studentů 22. Úroveň výsledků vzdělávání vzhledem k požadavkům RVP

Zdroj: ČŠI (2009a).

Malý důraz je kladen na výsledky a pokrok žáka

Současný systém hodnocení školy neklade dostatečný důraz na zjišťování výsledků žáka a na stanovení mezí, kdy je dosaženo očekávaných výsledků (viz výše). Vykazuje omezenou schopnost hodnotit kvalitu vzdělávání a pokrok žáka. Cíle pro vyhodnocování úspěchu žáka jsou sice popsány v RVP, ale jsou velmi vágní a pravděpodobně vedou k vytváření zásadních rozdílů ve výsledcích žáků v závislosti na přístupech jednotlivých učitelů a škol (viz kapitola 2). Navíc se školní pravidla pro hodnocení žáků v ŠVP v každé škole liší. Hodnocení prováděné učitelem také není moderováno v rámci jedné školy, ani mezi školami navzájem, což přináší problémy v porovnávání výsledků žáků napříč školami (viz kapitola 3). Absence národního (nebo i krajského) systematického přístupu k výsledkům žáka přináší problémy, protože je velmi obtížné hodnotit žáka ve vztahu k referenčním standardům.

Je třeba posílit vlastní hodnocení školy

Ačkoli byla důležitost vlastního hodnocení školy uznávána jako politický imperativ během několika posledních let, jeho realizace ve vzdělávacím systému zůstává stále v počátečním stadiu vývoje. Hodnotící tým se domnívá, že školy pouze omezeně rozumí dopadu, který vlastní hodnocení může mít na zlepšení práce školy, a zatím se obecně nevyvinuly žádné jasné modely. Zdá se, že existuje omezená kapacita mezi pracovníky a řediteli škol v provádění vlastního hodnocení a vlastní hodnocení škol vede ostatně pouze k malým změnám práce školy. Výsledkem toho je, že ačkoli určité formy vlastního hodnocení lze obecně v praxi vysledovat, dopad na praxi zůstává v počátcích. Potenciálu zapojení rodičů při hodnocení práce školy také zatím nebylo dostatečně využíváno. Projekt „Cesta ke kvalitě“ nabízí do budoucna rozšířit kapacitu. Synergie mezi vlastním hodnocením a externím hodnocením školy prozatím zřejmě nedosáhly svého plného potenciálu a je třeba dalšího objasnění toho, jak mohou lépe spolupůsobit a přispět ke zlepšování kvality.